

[Poulsgaard]

»Hvis det er teknisk muligt at tage programmerne ned, så kan man ikke bede min regering om at forbyde det.«

Og det er altså teknisk muligt at tage programmerne ned, men alligevel vil regeringen forbyde det.

Det falder ganske i tråd med det, generaldirektøren for P & T til Radioavisen har udtalt:

»Ønsker man at fremskynde udviklingen af hybridnettet, så vil det kræve indgreb over for fællesantenneforeninger. Det er de overvejelser, politikerne nu skal i gang med at foretage.«

Og så kommer man her og påstår, at man overhovedet ikke vil genere fællesantenneforeninger. Det er det stik modsatte, der bliver resultatet.

Jeg blev ikke færdig i første omgang med det, jeg var i gang med at omtale, men vi ved altså, at det vil tage 5-6 år at få installeret hybridnettet, og vi ved, at allerede i 1986 får vi programmer fra DBS-satellitter med reklame. Det er det, man vil forhindre. Derfor vil man som modvægt til dette kulturchok have et dansk TV 2 med eller uden reklamer, koste seerne, hvad det vil.

Vi ved nu, at regeringen ønsker et dansk TV 2 uden reklamer. Det er det, der er blevet ført forhandlinger om. Et sådant æterbårent TV 2 sendenet vil det tage 4-5 år at få stillet på benene, og de statslige investeringer til dette sendenet vil være omkring 450 mill. kr. Det er immervæk, selv om man er socialdemokrat, en slags penge. Hr. Jimmy Stahr er enig med mig. Dem skal vi også ud på låne markedet for at få, dem skal vi også have kradset hjem.

Og så kan vi da være glade, for når alt dette er sket, så får danskerne lov til at se lige præcis de programmer, storebror staten vil at de skal se. Dem har jeg nævnt før. Det bliver 2 svenske, 1 norsk, dansk TV 2 og 2 tyske programmer, så er der ikke plads til mere. Og det kalder hr. Bilgrav-Nielsen yttingsfrihed! Ja vel. Alt det her må seerne da blive meget glade for, ellers er de nogle utaknemlige nogle.

De vil da også med glæde betale den licens, det bliver nødvendigt at opkræve – ellers skulle de da være nogle skarn. Sagen er den, at hvis man fra offentlig side iværksætter en landsdækkende spredning af disse programmer, som jeg har omtalt, så kommer

seerne til at betale licens til Norge, til Sverige og til Tyskland. Man er allerede i gang med licensslagsmålet Norge og Sverige imellem. Det må da være Ebberød Bank. Det kan vi i dag tage gratis.

Hvis det går, som regeringen vil have det, skal vi altså til at betale licens til norsk, svensk og tysk TV. Foruden det er der tilslutning til hybridnettet og etablering af sendemaster, og hvad der skal til. Det vil løbe op i mange tusinde kroner om året, og det vil fremskridtspartiet ikke være med til at pålægge danskerne.

Derfor kan vi kun beklage, at kulturministeren løb fra det, hun var ude med. Hun udtalte, at vi egentlig skulle have haft en vejledende folkeafstemning om dette spørgsmål. Det havde været dejligt, om vi havde fået det på plads.

Der er mange ting, man kan undre sig over. Fru Pia Kjærsgaard har så glimrende beskrevet, hvad Palmes Sverige tillader. Det plejer at være Sverige, de røde kopierer, og derfor sidder vi i saksen i dag, hvor man har skelet til Sverige. Nu er der endelig noget, det var værd at se til Sverige efter, og så sætter man kikkerten for det blinde øje.

Nu ved jeg godt, at formanden kun kan gå ind i debatten, når man har sagt noget, man ikke må, men jeg har fået refereret, at der blev holdt et møde i Ålbæk her under valgkampen. Ålbæk ligger i Frederikshavnkredsen. Jeg har fået refereret fra særdeles velunderrettet kilde, at på det møde svarede fru Mette Madsen på et spørgsmål, der gik på præcis det samme som min dagsorden – den er næsten skrevet af efter det spørgsmål – sammen med mange andre fra regeringspartierne, at det var en idé, man kunne tilslutte sig. Men man har selvfølgelig et standpunkt, til man tager et nyt.

Tastesen (S):

Jeg har et spørgsmål og en kort bemærkning. Mit spørgsmål er foranlediget af hr. Sanders ordførertale, og bemærkningen er til ministeren for offentlige arbejder, som forhåbentlig er her et eller andet sted.

Spørgsmålet er: går lovforslag nr. L 42, som vi har i øjeblikket, ud over den grænse, at det er post- og telegrafvæsenets ansvar, at man teknisk kan fremføre programmerne enten ved modtagestationer fra kommunika-